

۲۱۶ - اگر نظر بحالت این بنده حق

گردد

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۱۶ - اگر نظر بحالت این بنده حق گردد

اگر نظر بحالت این بنده حق گردد در سبیل الهی قعر چاه اوج ماه است زندان ایوان است در ماندگی آزادگی است اسیری امیری است ذلک ما نبغی. هر که در این بزم مقرب است جام بلا بیشترش میدهند اینست که میفرماید أَحْسِبُّمُ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِكُمْ أَصَابَتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ. ایام عمر بسر آید و عزت و راحت نباید ولی اگر ایام در سبیل خداوند علام بحن و آلام بگذرد نتیجه بخشد ثمر حاصل گردد مانند شخصی ماند که سفر دریا نماید و تحمل امواج و طوفان کند و بموج و گرداب افتد بعد از مشقات شدیدة بساحل نجات رسد مشاهده ریح عظیم نماید و منفعت کلی برد البته این شخص خوش است نه آن نفسی که در بستر راحت بیاساید و استراحت نماید و ایام را در ساحل و کنار گذراند و عاقبت با دستی تهی و قلبی پر ملال و فقری شدید مبتلا گردد. اینست که در نزد عاشقان جمال کبریا بحن و آلام سبیل عشق در نهایت حلاوت و لطافت است.

ORIGINAL

AUDIO